

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře, rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Petra Černého a přísedících ing. Ladislavy Musilové a Evy Mariničové v hlavním líčení konaném dne 5. května 2020 v Táboře,

takto:

Obžalovaný

XXXXX, narozený XXXXX v XXXXX, trvale bytem XXXXX, XXXXX
je vinen, že

dne 22. 12. 2018 v době mezi 21.00 hodin a 22.00 hodin v XXXXX, v prostoru ulic XXXXX a XXXXX, ovlivněn alkoholem, s cílem vlastního pohlavního uspokojení formou soulože s poškozenou nezletilou, čtrnáctiletou XXXXX, nar. XXXXX, ač znal její věk, neboť poškozená mu jej sdělila, a když i z důvodu věku jakýkoliv sexuální kontakt opakovaně verbálně odmítala, udeřil ji nejprve otevřenou rukou do obličeje, později pěstí pod levé oko, shodil ji na zem, kde jí bránil v pohybu, přitom ji osahával na přirození přes oblečení, snažil se ji obnažit na spodní části těla a nadále na poškozené vyžadoval alespoň orální pohlavní styk nebo aby ho uspokojila rukou, poškozená využila okamžiku, kdy ji pustil, a z místa utekla,

tedy

dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby jiného násilím donutil k pohlavnímu styku, čin spáchal souloží nebo jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a na dítěti mladším patnácti let, jehož se dopustil v úmyslu čin spáchat, avšak k dokonání činu nedošlo,

čímž spáchal

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Neuwirthová.

zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea první, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku

a odsuzuje se za to

podle § 185 odst. 3 trestního zákoníku za užití § 58 odst. 5 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody na **2 roky a 9 měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 84 trestního zákoníku se obžalovanému výkon tohoto trestu **podmíněně odkládá** na zkušební dobu v délce **4 roky a 6 měsíců** s tím, že se nad obžalovaným vyslovuje **dohled**.

Podle § 85 odst. 2 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá povinnost podle svých sil odčinit nemajetkovou újmu, kterou trestným činem způsobil.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu se obžalovanému **ukládá povinnost** nahradit poškozené nezletilé **XXXXXX**, narozená **XXXXXX**, bytem **XXXXXX**, **XXXXXX**, nemajetkovou újmu v penězích, a to částkou 16 475 Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 10 % ročně z této částky ode dne 5. 5. 2020 do zaplacení.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškozená **XXXXXX**, narozená **XXXXXX**, se zbytkem svého uplatněného nároku na náhradu nemajetkové újmy odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Obžalobou státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře byl před zdejší soud postaven obžalovaný **XXXXXX**, kterému bylo kladeno za vinu spáchání skutku popsaného ve výrokové části tohoto rozsudku, v němž bylo obžalobou shledáváno spáchání zvláště závažného zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea první, odst. 2 písm. c) a odst. 3 písm. a) trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku.
2. Předseda senátu po prostudování podané obžaloby a přiloženého vyšetřovacího spisu dospěl k závěru, že pro rozhodnutí, zda ve věci nařídí předběžné projednání obžaloby podle § 186 písm. d) tr. řádu a následně bude rozhodnuto podle § 188 odst. 1 písm. a) tr. řádu, či nařídí hlavní líčení, přibral znalce z oboru forenzní psychiatrie. Po obdržení posudku, který vyloučil možnost posuzovat jednání obžalovaného podle ust. § 360 tr. zákoníku (tedy tzv. rauschdelikt), nařídil hlavní líčení. V něm pak soud provedl dokazování v rozsahu, který shledal dostatečným pro rozhodnutí ve věci samé, tedy v rozsahu, který dovoluje uzavřít, že byly objasněny skutkové okolnosti případu do takové hloubky, že nejsou dány důvodné pochybnosti o skutkovém stavu (§ 2 odst. 5 tr. řádu). Jedině takto zjištěný skutkový stav je totiž dostatečným podkladem pro rozhodnutí o vině, trestu, jakož i o uplatněném nároku na náhradu nemajetkové újmy.

Dokazování a právní kvalifikace

3. Takový závěr mohl soud učinit až poté, co provedené důkazy vyhodnotil postupem podle § 2 odst. 6 trestního řádu podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu. Dokazování v této věci sestávalo především z výslechu obžalovaného **XXXXXX** (č.l. 18 – 21, 235 verte - 237), **XXXXXX**, babičky a současně i pěstounky poškozené (č.l. 46 – 48, 237 – 238 verte), a výslechu svědků **XXXXXX** (č.l. 65 – 67, 238 verte - 240 verte) a **XXXXXX** (č.l. 68 – 70, 240 verte – 241 verte). Pokud pak jde o výslech dalšího svědka, kterým byl **XXXXXX** (č.l. 60 – 64, č.l. 242 – 242 verte), tento byl realizován prostřednictvím

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Neuwirthová.

videokonference, protože se tento svědek v době konání hlavního líčení nacházel ve výkonu trestu odnětí svobody a tzv. koronavirová krize nečinila vhodným jeho transport k soudu.. K výslechu původně navrhované svědkyně **XXXXX** (č.l. 54 – 59) nedošlo, protože se soudu do dne konání hlavního líčení nepodařilo zjistit místo jejího pobytu a strany nakonec netrvaly na jejím osobním slyšení. Proto byla její výpověď z přípravného řízení postupem podle § 211 odst. 1 tr. řádu přečtena. Přečten byl se souhlasem stran v souladu s ust. § 211 odst. 5 tr. řádu znalecký posudek znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie **Mgr. Václava Šnorka**, který se zabýval osobnostním ustrojením obžalovaného po stránce psychologické (č.l. 121 – 131). Již zmíněné doplnění důkazního rámce o opatření znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, které soud shledal podstatným pro objasnění, zda se v případě obžalovaného jednalo v době spáchání činu o stav, kdy byly, byť i jen částečně zachovány ovládací a rozpoznávací schopnosti či tyto byly v důsledku požitého alkoholu vymizelé, bylo realizováno znaleckým posudkem znalce **MUDr. Jana Tučka, Ph.D.**, forenzního psychiatra (č.l. 194 - 200). I ten byl se souhlasem stran přečten. Naopak osobně byl v hlavním líčení slyšen znalec z oboru školství a kultura, odvětví pedagogika a psychologie **PhDr. Mgr. Libor Pytel** (č.l. 107 – 117), který měl za úkol zabývat se osobou poškozené a dopadem jednání obžalovaného na její osobu. Výpověď poškozené **XXXXX**, jakožto zvláště zranitelné oběti a osoby mladší 18 let, byla realizována přehráním videozáznamu z jejího výslechu v přípravném řízení, tak jak je založen a prepis proveden na č.l. 37 – 45 spisu. Se souhlasem stran pak soud přečetl též výpovědi svědkyň **XXXXX** (č.l. 49 -51) a **XXXXX** (č.l. 52 – 53), takto současné a bývalé partnerky obžalovaného.

4. Předložením k nahlédnutí podle § 213 odst. 1 tr. řádu byly provedeny **listinné důkazy**, a to výpis z telefonních hovorů a facebookové komunikace obviněného (č.l. 22-35, 71-76), zpráva psychologa - Rodinné centrum Radost Tábor (č.l. 77), fotodokumentace postavy poškozené (č.l. 82-83), protokol o ohledání místa činu s fotodokumentací (č.l. 90-95), protokol o vydání věci a usnesení o vrácení věci (č.l. 96-98), úřední záznam o prověření výpovědi obviněného včetně mapek (č.l. 99-103), komunikace z mobilního telefonu poskytnutou svědky **XXXXX** a **XXXXX** (č.l. 135-137), úřední záznamy (č.l. 146-148), zpráva Comett Plus spol. s r.o. Tábor (č.l. 153), zpráva Městského úřadu Tábor, odboru sociálních věcí (č.l. 157-160), rozsudky Okresního soudu v Táboře, sp. zn. **XXXXX**, ve věci péče o nezletilou **XXXXX** (č.l. 161-166), osobní výkazy obviněného (č.l. 167-168). Přečtena ve smyslu § 213 odst. 2 trestního řádu pak byla jednak lékařská zpráva gynekologická a chirurgická týkající se poškozené **XXXXX**, pocházející z 23. 12. 2018 (č.l. 79-80) a dále pak zpráva školy o průběhu studia obžalovaného (č.l. 188), opis rejstříku trestů (č.l. 214), výpis z Centrální evidence stíhaných osob (č.l. 215), opis evidence přestupků (č.l. 216), jakož i aktualizované připojení poškozené s nárokem na náhradu škody a náhradu nemajetkové újmy včetně odborného vyjádření k výši takto vzniklé újmy (č.l. 225-227, 230-233).
5. **Obžalovaný XXXXX** během svého výslechu před soudem připustil, že mohl při své výpovědi před policejním orgánem dospět k nesprávným závěrům o svém pohybu inkriminovaný večer, neboť byl pod masivním vlivem alkoholu a třebaže dle všeho nejel autobusem meziměstské přepravy osob spolu s poškozenou a nepohyboval se s ní okolo **XXXXX** ulice v **XXXXX**, tak přesto byl přesvědčen, že něco takového se mu dělo. Kritického dne mu totiž zemřel dědeček, on byl z této situace špatný a poté, co pomáhal v rodině, se večer vydal za kamarády, zatelefonoval **XXXXX**, zeptal se, kde se nachází a tímto mu bylo sděleno, že jsou **XXXXX** a dvěma slečnami v prostoru za obchodním centrem Kaufland v **XXXXX**, kam se dostavil. Poté popsal, že požíval alkoholické nápoje a spolu s ním i ostatní kamarádi, tedy včetně v té době 14 leté **XXXXX** a její kamarádky **XXXXX**, kterou znal již z dřívějšíka, neboť s ní krátce „chodil“ a ona ho potom podvedla, takže se rozešli. O tom, že **XXXXX** je 14 let a den předtím zrovna měla narozeniny, nevěděl. Na místě bylo šumivé víno Avanti, následně byl s **XXXXX** koupit láhev vodky v Kauflandu, kterou tam též popíjeli, a když byli v podnapilém stavu, tak **XXXXX** s **XXXXX** říkaly, že už musí jet domů. V té době bydlely v **XXXXX**, kam se musely přepravit

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Neuwirthová.

místní hromadnou dopravou. Nasedli proto do autobusu a do XXXXX odjeli. Mohlo být cca 21 hodin. Ví o tom, že se pohybovali někde okolo dětského hřiště. Jemu se udělalo špatně z požitého alkoholu, takže tam někde zvracel, pak se oddělila XXXXX s XXXXX, XXXXX zůstal na jednom místě u plotu a on šel s XXXXX někam směrem k tomuto dětskému hřišti. Vylučuje, že by se na XXXXX dopustil jednání, které je mu obžalobou kladeno za vinu. Poté, když se ocitnul sám, bylo mu všechno líto, šel za svou bývalou přítelkyní XXXXX, která bydlí nedaleko, a s ní si v jejím domě povídal na schodech. Potom nastoupil do autobusu směr do centra města, v němž usnul a byl probuzen až řidičem na konečné v XXXXX. Když z něj vystoupil, byl dezorientován, domů se dostal až v půl druhé. Zjistil, že nemá mobilní telefon. Během večera s mobilním telefonem častokrát komunikoval se svojí současnou přítelkyní XXXXX, příliš se nepohodli. Mobilní telefon se mu pak vrátil asi za týden, kdy telefonovali na kancelář dopravní společnosti Comett plus, kam už v té době byl mobilní telefon řidičem předán.

6. Co se týče zmíněného mobilního telefonu, tento je důležitý z toho důvodu, že jednoznačně časově zařazuje pohyb obžalovaného kritického večera, protože z XXXXX autobus řízený řidičem XXXXX, jenž spícího cestujícího budil a následně na místě, kde seděl, našel i mobilní telefon, **odjížděl ve 22:25 hodin**. Kritického dne pak zastavil na konečné na zastávce XXXXX v XXXXX kolem 22:50 hodin. Vzhledem k tomu, že obžalovaný tímto autobusem prokazatelně jel a předtím, jak vyplývá též z výpovědi XXXXX, s ní asi půl hodiny komunikoval, je zjevné, že k jednání, kterého se obžalovaný dopustil, došlo někdy mezi 21. a 22. hodinou dne 22. 12. 2018. To, že si obžalovaný vsugeroval, že jel meziměstským autobusem kritického večera odněkud ze XXXXX zpět do XXXXX, a že s ním v autobuse jela zrovna poškozená XXXXX, je vyvráceno jak zprávou Comett plus, s.r.o. na *č.l. 153*, z níž vyplývá, že kritického večera ani tato společnost, ani žádný jiný dopravce neprovozoval autobusový spoj, který by projížděl těmito místy, ale vyplývá to též z výpovědi XXXXX a samotné poškozené, jakož i její babičky a současně pěstounky XXXXX, z nichž vyplývá, že po návratu domů někdy po 22. hodině dne 22. 12. 2018 XXXXX místo bydlíště neopustila.
7. Je logické, že popis události, která je předmětem trestního řízení, je možné dovodit především z výpovědi **poškozené XXXXX**, která potvrdila, že obžalovaného do kritického večera neznala. Ten se dostavil už v podnapilém stavu do prostoru za obchodním domem Kaufland u XXXXX a zde jim obžalovaný sdělil, že mu zemřel děda, že má starosti se svojí přítelkyní. Požitý alkohol se přitom podstatným způsobem podepsal na jeho motorice. Ona naslouchala jeho problémům, zřejmě si to špatně vysvětlil a v okamžiku, kdy zůstali spolu na lavičce nedaleko od dětského hřiště v XXXXX, tak na ni zaútočil a chtěl po ní pohlavní styk. Shodil ji na zem, byl nějak na ní, pokoušel se jí svléknout tepláky a spodní kalhotky. Ona mu přitom předtím říkala, že jí není 15 let, a že tedy pohlavní styk s ní mít nemůže a ona jej ani nechce. Dostala od něj facku, a když pokračovala ve svém odmítání, dostala od něj pěstí na levou stranu obličeje. Teprve poté ji shodil na zem. Nemohla pohnout nohama, opakovala, že nic s ním mít nechce a on začal vymýšlet nějaké nabídky na orální sex a pak na ruční manipulaci s pohlavním údem. Sahal jí na přirození přes oblečení, svlékl ji pouze trochu, sám sebe v ten okamžik nesvlékal. Potom se jí podařilo utéct, a to v okamžiku, kdy se obžalovaný zvedl. Chvilí za ní běžel, ale pak už ji nepronásledoval. Při útoku obžalovaného ztratila čepici, pro níž se na místo s ostatními ještě vracela. Pak tam přišel XXXXX, ona to říkala XXXXX a XXXXX šel obžalovaného hledat, ale nenašel ho. Ona se pak s XXXXX odebrala domů, kde si o věci povídaly. Rozhodla se, že druhý den půjde na policii a všechno tam sdělí, a to proto, aby se to už neopakovalo a něco podobného se v budoucnu někomu jinému nestalo. Byla pouze minimálně pod vlivem alkoholu, protože jí to nechutná. Byla však vyzvána k tomu, aby se napila, tak se trochu vína napila. Bylo to maximálně čtvrt láhve vína Avanti. Popřela, že by se ten večer bavili o drogách, o trestné činnosti některého z přítomných chlapců, tyto okřikovala pouze v okamžiku, kdy začali dělat nepořádek u autobusové zastávky. Ona obžalovanému během večera několikrát říkala, že den předtím měla 14. narozeniny. Popřela, že by ten večer měla nějakou marihuanu, ale proti této

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Neuwirthová.

droze v zásadě nic nemá. S čím má vnitřní problém, to jsou chemicky připravované drogy. V minulosti měla potíže ve škole, byla šikanována spolužáky, do jisté míry též učiteli. Navštěvuje proto v současné době již třetí školu, byla též hospitalizována v Dětské psychiatrické nemocnici v XXXXX, a to právě kvůli problémům se svou bývalou třídní učitelkou a školním psychologem, kterým se se svými starostmi svěřila, a oni to pak roznesli po celé škole. Co se týče stop po sebepoškození, tak tímto způsobem řešila své problémy, kdy fyzická bolest přehlušila bolest psychickou a bylo to pro ni lepší.

8. K osobě XXXXX, jak už bylo zmíněno, byl opatřen již v přípravném řízení znalecký posudek znalce z oboru školství a kultura, odvětví psychologie, pedagogika **PhDr. Mgr. Libora Pytla**, který jej přednesl též v řízení před soudem (č.l. 107 – 116, 242 verte – 244 verte). Znalec konstatoval, že nezletilá XXXXX odpovídá po psychické stránce běžnému stupni vývoje u takto starých dětí, a to bez významných výkyvů, má mírně nadprůměrné IQ ve výši 111. Hodnotový systém je stabilní, je u ní přítomna snížená míra sdílnosti oproti referenční skupině, což znamená, že tato hovoří o svých pocitech a postoji k určité otázce spíše v obecných pojmech, k náležitému a plnému pochopení je proto třeba jejího povysvětlení, ale to neznamená, že by říkala nepravdu. Je to výraz budování její individuality, v sociálních interakcích je proto méně srozumitelná. Chce, aby všechno dopadlo dobře, ale realizace tohoto jejího postoje není aktivní, snaží se spíše zabránit tomu, aby něco dopadlo špatně. Tato ambivalence pak vede k tomu, že věci dělá jinak, než by hodnotově dělat chtěla, než jak je má v sobě založeny, v takovém případě se pak vzniklý rozpor snaží překlenout uspokojením z náhražkových způsobů jednání. U jiných je to kouření či pití alkoholu, u ní sebepoškození. To vede k tomu, že se o ni ve zvýšené míře ostatní starají, že jí má někdo rád, alespoň tím tak dosáhne nějakého uspokojení. Při hledání těchto náhražek experimentuje. Svoji individualitu vnímá v rámci společnosti, své úspěchy i neúspěchy „svádí“ na okolí. Větší díl viny za svou současnou životní situaci dává své matce a otci, kterého nepoznala, další část viny na tom, že neprožívá to, co by prožívat chtěla, má její okolí. Motivací k oznámení věci není přímá msta na obžalovaném, poškozená opět užívá blokace, tedy její motivací bylo nahlásit událost proto, aby se to už nikdy nikomu jinému nestalo. Nebyla zjištěna animozita vůči obžalovanému, ohlášení události je z její strany upřímné a nezatížené něčím, co by relevancí informací relativizovalo. Událost pak neměla dopad na budoucí život, dopad měl kolotoč výsledků a vyšetření. To jí vedlo k závěru, že kdyby to věděla, tak by událost nenahlásila. Její výpovědi o události jsou shodné, validní, není v nich žádný rozpor. Prožitek spojený s drobným poraněním měl na její život momentální dopad, ale z dlouhodobého hlediska u ní žádná újma nenastala, neutrpěla posttraumatickou stresovou poruchu, nebyly zaznamenány žádné znaky, které by v přímé souvislosti vedly ke změnám na úrovni jejího myšlení či chování. Při posouzení specifické věrohodnosti znalec konstatoval, že ve většině znaků se jedná o **plně zachovalou specifickou věrohodnost**.

9. Znalec psycholog **Mgr. Václav Šnorek** se pak zabýval osobou obžalovaného. Nejistil u něj známky žádné významné psychopatologie, jeho osobnost sice vykazuje rysy nezralosti, ale v jiných ohledech nepřekračuje hranice širší normy, v sexuální oblasti nebyly zjištěny žádné zjevné nápadnosti. Má určité neuspořádané prožívání, ambivalentní tendence, je u něj přítomen konflikt mezi potřebou autonomie a závislosti, mírně u něj převažují introvertní vzorce chování, sám se sebou není příliš spokojen. Emoce nezřídka získávají převahu nad racionitou. **Za běžných okolností je pravděpodobně relativně vyrovnaný, ovšem v situacích spojených s větší mírou emočního zatížení, případně v intoxikaci, může stabilitu ztrácet, může reagovat impulsivně a projevat zvýšenou dráždivost.** Disponuje průměrnými rozumovými schopnostmi, má poněkud horší všeobecné znalosti, ale to lze chápat jako projev menšího zájmu o sebevzdělávání. Dokáže však adekvátně vyhodnocovat situace, je schopen přizpůsobovat se měnícím se podmínkám prostředí, vykazuje adaptivní schopnost uvažovat logicky a souvisle, nevykazuje zjevné dissociální projevy. Ve srovnání s obecnou populací nevykazuje charakteristiky, které by všeobecně zvyšovaly pravděpodobnost vybavení agresivních

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Neuwirthová.

vzorců chování, agrese se u něho nicméně může manifestovat ve formě nezvládnutých impulsů. Popis inkriminované události u něj vykazuje nesrovnalosti, které nelze vysvětlit jinak, než **záměrem zastřít skutečný průběh okolností**, resp. by mohlo ke zkresení dojít v důsledku závažnější intoxikace alkoholem, kterou však popírá. Je však schopen správně si zapamatovat průběh prožitých událostí a následně je správně reprodukovat. Není narušena jeho schopnost si informace do paměti ukládat, uchovat je a následně je vybavit. Je pro něj náročné existovat samostatně, život dospělých mu připadá obtížný, jeho vztahy s vrstevníky jsou poznamenány negativními zkušenostmi, připadá si z jejich strany nedostatečně akceptovaný, přitom mu na pozitivním hodnocení ze strany druhých osob záleží. Mezilidské vztahy jsou nezralé, ale nikoli disfunkční, je pro něho důležitá především primární rodina a vztah s partnerkou si stále hledá svoji ustálenou podobu a jeho interakce s vrstevníky nabývají nezřídka ambivalentního charakteru. Přehlédnout nelze kontakty s některými jedinci s problematickým chováním z hlediska porušování sociálních, resp. právních norem. **Nesnáší dobře frustraci, snaží se ji překonat důrazem na příjemné zážitky, konfrontaci s překážkami se spíše vyhýbá. Vyloučit nelze ani regresivní posun na vývojově nižší úroveň při expozici větší míry stresu**, kdy pak může dojít dokonce k částečné kontaminaci reality fantazijní produkcí, tedy si něco bez uvážení vymyslí ve snaze rychle vyřešit problematickou situaci.

10. Právě tento znalecký posudek podle názoru soudu vysvětluje původní výpověď obžalovaného z přípravného řízení, ve které uváděl, že cestoval s XXXXX ze XXXXX k továrně společnosti Tapa do okolí ulice Zavadilské, což z již konstatovaného pohybu poškozené kritického večera rozhodně nevyplývá. Je dále zjevné, že znalecký posudek posuzující osobnost obžalovaného naznačuje, že v případě frustrace, intoxikace může u něj dojít k nezvládnutí impulsů a k vybavení si agresivních modelů chování, což nepřímou potvrzuje, že se jednání, které je mu bylo kladeno za vinu, skutečně mohl dopustit. V kritickém okamžiku se totiž spojily neblahé okolnosti smrti dědečka a intoxikace alkoholem, jakož i problémy ve vztahu s partnerkou. Jak soud konstatoval již výše, po nápadu obžaloby byl vyžádán znalecký posudek soudně psychiatrický pro zjištění, zda ovládací a rozpoznávací schopnosti obžalovaného zůstaly alespoň částečně zachovány, neboť je evidentní, že u obžalovaného byla přítomna v kritických okamžicích podstatná míra ovlivnění alkoholem. To je zřetelně patrné z výpovědi všech čtyř svědků pohybujících se v přítomnosti obžalovaného. Hovořila o tom nejenom XXXXX, ale též XXXXX, XXXXX a XXXXX. Znalec **MUDr. Jan Tuček, Ph.D.** k otázce intoxikace alkoholem konstatuje, že ji nebylo možné náležitým způsobem verifikovat, ale z popisu chování obžalovaného se jednalo o těžkou intoxikaci alkoholem, která vedla k **podstatnému snížení jeho rozpoznávacích a ovládacích schopností**, ale **nikoli k jejich vymizení**. Jmenovaný přitom není na alkoholu či jiných psychoaktivních látkách závislý a nebylo zjištěno ani to, že by trpěl duševní chorobou či poruchou, pro níž by bylo zapotřebí uložit ochranné léčení v jakékoli formě. Znalec připomíná, že obžalovaný užil alkohol dobrovolně a byl znalý jeho účinku na svou osobu. Schopnost zdržet se požití alkoholu vůbec, jakož i schopnost zdržet se výrazné intoxikace, byly u něj zachovány (viz znalecký posudek *na č.l. 194 – 200*).
11. Již zmíněný **svědek XXXXX** popsal průběh kritického večera v zásadě shodně jako ostatní svědci. K inkriminované události uvedl, že slyšel XXXXX, jak **křičí na obžalovaného, aby toho nechal, opakovaně ho žádala o to, aby to nedělal, že to nechce, potom na ni XXXXX něco zakřičel**, čemuž svědek nerozuměl a než stihl doběhnout dolů k dětskému hřišti, tak **XXXXX už s pláčem utíkala směrem k jejímu bydlíšti**, takže se rozběhl za ní. Obžalovaný je pár metrů následoval, pak se otočil a šel pryč. Po cestě si něco brblal, čemuž nebylo rozumět. Když doběhl za poškozenou, tak se sešli i s XXXXX a XXXXX, chvíli ji utěšovali, pak se jí ptali, co se stalo, ta **jim řekla, že ji XXXXX nutil k pohlavnímu styku, a když to odmítala a vzpírala se, tak ji udeřil pěstí na lícní kost**. V ten okamžik to měla **poměrně nateklé**. Na to zareagoval XXXXX tak, že se ho snažil najít, snad s tím, že ho zbije, ale nenašel ho. Pak se vraceli s XXXXX na místo, protože tam ztratila snad čepici. Následně XXXXX s XXXXX doprovodili k nim domů a

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Neuwirthová.

s XXXXX šli na autobus. Obžalovaného tam nenašli. Má za to, že při seznamování mu **XXXXX, kolik je jí let.**

12. **Svědék XXXXX** byl slyšen v řízení před soudem též. Při výslechu se snažil vyhýbavě hovořit o celé události. To, co je obžalovanému kladeno za vinu, příliš podrobně nepopisoval, uvedl, že kritického večera se v XXXXX XXXXX s obžalovaným oddělili od ostatních, XXXXX u nějakého plotu hladil psa a on s XXXXX za tam stojícím vozidlem vykonávali pohlavní styk. Pak **přiběhla XXXXX s tím, že se jí obžalovaný pokusil znásilnit, že na ní něco zkoušel.** Oni se ho snažili najít, s XXXXX šli na zastávku, tam ho však nenašli. XXXXX s XXXXX šly domů. Když pak svědek potkal obžalovaného a ptal se ho na to, ten mu řekl, že to je „kravina“ a pak začal brečet. Svědek také popsal, že si už za Kauflandem na XXXXX, když se sešli, všiml něčeho červeného, co měla poškozená pod okem. Podle jeho názoru se nic takového, co je obžalovanému kladeno za vinu, nestalo, protože **ten by nic takového neudělal.** Pil víno a vodku, tu pil spolu s XXXXX. Když je obžalovaný opilý, tak žádnou agresivitu neprojevuje. V rozporu s ostatními uvedl, že pan Rác přišel střízlivý za Kaufland, netuší o tom, že by se bavili o škole, kolik je jednotlivým osobám let. Uvedl, že když je XXXXX přistihla u pohlavního styku s XXXXX, tak mu nepřišla rozrušená. Nikdo z tam přítomných neměl problém s pohybem, s chůzí, je možné, že obžalovaný zvracel, ale svědek si není jistý. Řeč o jím páchané trestné činnosti nebyla. Ví o tom, že pan XXXXX byl 3. ledna 2019 vzat do vazby. Tehdy byli přistiženi policií, když kopali do popelnic. To se dělo i kritický večer. Na tom se obžalovaný ani obě holky nepodíleli. Neví, proč to dělali, nikdo je neokřikoval, holky na to nereagovaly. **Obžalovaný se mu svěřoval ohledně jeho přítelkyně XXXXX, ten večer pořád někomu telefonoval,** ale svědek neví, komu. Byl **smutný, že mu ten den umřel děda.** K žádnému sblížení podle něj mezi obžalovaným a XXXXX nedošlo, nedržel se za ruce, nelíbali se. Není si vědom toho, že by slyšel křik, vyjádření odporu. Kdyby tam něco takového bylo, tak si myslí, že by to určitě slyšel. V řízení před soudem popřel, že by XXXXX měla něco na tváři pod okem, což naopak uváděl v řízení přípravném. K tomu uvedl, že se mohlo jednat třeba o světlo nebo něco takového. Netuší, proč mu XXXXX posílala sms-ku, že je v nemocnici, že už není panna. S obžalovaným se nebavil o tom, co mu klade za vinu slečna XXXXX. Svědek XXXXX mu neříkal, že mezi obžalovaným a XXXXX k něčemu došlo. Není si vědom toho, že by tam něco hledali. V té době bral i on drogy, i XXXXX a XXXXX, ale má za to, že ten večer nic neměli. XXXXX kouřila „trávu“. Netuší, jestli slyšel Zíkovou říkat, kolik je jí let, nikdo z nich to tam neříkal.
13. Když byl svědek konfrontován s sms zprávami, které zaslal svědkyni XXXXX, resp. její matce, když se s ním radila, zda by neměla spíše to trestní oznámení na obžalovaného stáhnout, kde uvedla, že by *byla nejradyěji řekla, že si to vymyslela* a on jí na to odpověděl, že *si to nevymyslela, že musí být silná, že nechce jít na vyšetření, protože už není ani panna a nebyl to obžalovaný, kdo to způsobil,* přičemž tyto zprávy pocházejí z 23. 12. 2018 a jsou ve spise zaznamenány na č.l. 140 – 142 a jejich přepis na č.l. 144 a 144 verte, tak je blíže nevysvětlil. Tyto zprávy však zjevně ukazují na to, že výpověď svědka v hlavním líčení, jakož i svědecká výpověď v přípravném řízení, jsou kontaminovány snahou obžalovanému příliš neuškodit. Ve zprávě, kterou zasílal dne 23. 12. 2018 matce poškozené XXXXX, totiž svědek uvedl: „*Dobře, ale XXXXX to prej byl, nevím, přišla k nám a říkala, že jí dal dělo a facku, a že jí do toho nutil*“.
14. Právě z této sms zprávy, kterou je nutno považovat za poměrně velice validní pro rozhodování soudu, neboť pochází ze dne následujícího po projednávané události, vyplývá, že projednávanou událost popisuje v sms zprávě shodně jak svědek XXXXX, tak poškozená XXXXX a svědek XXXXX, a popisuje to shodně též výpověď **svědkyně XXXXX,** která byla soudem přečtena se souhlasem stran. Tato výpověď na č.l. 54 – 59 *spisu* potvrzuje to, co uváděla XXXXX o tom, jak probíhal večer kritického dne i to, že v XXXXX byli všichni opilí, ale XXXXX byl opilý hodně, skoro nemohl chodit a kluci ho podpírali. Pak došli k plotu, kde byl pes kamarádky, všichni si ho tam hladili, XXXXX s XXXXX byli kousek vzadu, něco si povídali a pak někam asi odešli, protože tam najednou nebyli. Asi po půl hodině se XXXXX šel podívat, kde

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Neuwirthová.

jsou a ona s XXXXX čekala u plotu, kde byl ten pes. Pak **přiběhla XXXXX a brečela a říkala, že na ní obžalovaný něco zkoušel, že po ní chtěl, aby mu udělala dobře, že od něj dostala facku**, tak se všichni sebrali, šli k pyramidě, kde je dětská „prolézačka“, kde se to mělo stát, ale obžalovaný tam už nebyl. Proto se Martin Hospodka běžel podívat na zastávku autobusu, ale nenašel ho. Andrea jim ukázala, kde se to stalo a oni pak šli domů. Svědkyně pak ráno psala obžalovanému, že je ubohý a on jí psal, že s nimi vůbec nebyl, a že byl v XXXXX, měl úplné okno. Shodně s ostatními popsala množství požitého alkoholu i to, že **na zemi našli čepici XXXXX**, která jí spadla, když jí obžalovaný dal facku. Popsala také, že po návratu domů do bydliště XXXXX se na ně trochu zlobila její babička, protože měly přijít dřív, ony si šly lehnout, chvíli ještě řešily, co budou dělat a dohodly se, že druhý den celou věc nahlásí. Když krátce s obžalovaným chodila, tento jí nikdy facku nedal, nevšimla si na něm násilnických sklonů, ale neví, jak se choval, když byl opilý.

15. To, že poškozená bydliště po návratu ten večer už neopustila, potvrzuje též její babička XXXXX. Ta uvedla, že byla dohoda, že se holky vrátí v sedm hodin. Když se nevrátily, telefonovala XXXXX, ta jí řekla, že čekají na někoho známého u Tesca (u Kauflandu), a že pak pojedou domů a přijede v osm hodin. Před osmou na telefonický dotaz svědkyně uvedla XXXXX, že jsou v autobuse, pak se už neozývala, nebrala telefony. Svědkyně jí volala každou čtvrt hodinu, psala sms-ky, ale bez odezvy. Domů se vrátila XXXXX v půl nebo tři čtvrtě na jedenáct. Ona se na ní začala zlobit a poškozená jí říkala, že za to nemůže, že jí nechtěla nic říct, povídala akorát o tom, že se tam prali, že to řekne zítra. Ráno se pak s XXXXX sebrala a šli na policii, že něco potřebují nahlásit, ale neřekla, co. Protože jí nechtěla svědkyně trápit, tak se XXXXX na nic neptala, to spíš mohla říci své matce, která však má psychické problémy, kvůli nimž nemůže žít sama a tak všichni bydlí ve stejném domě. Svědkyně XXXXX s XXXXX v přízemí a v prvním patře její dcera a její manžel. Všechno, co o události ví, se dozvěděla buď od policie nebo od toho, co říkala XXXXX své matce. Povídala jí, že ji obžalovaný napadl u hřiště, pak na tom druhém místě, ale dopodrobna věci nepovídá. Svědkyně XXXXX pak uvedla podrobnosti k životu XXXXX a k důvodům, proč střídala školy, proč se ocitla v Psychiatrické nemocnici v XXXXX, jakož i ohledně jejího aktuálního stavu, kdy má za to, že je na tom docela dobře, byť ve škole to moc dobré není. Ona byla asi do šesté třídy úplně v pohodě, byla premiantkou třídy, pak však začala šikana ze strany spolužaček, ke které se správně nepostavila třídní učitelka a školní psycholog a od té doby se s poškozenou táhnout problémy. Co se modřiny, kterou měla poškozená na tváři, týká, toho večera si ničeho nevšimla, všimla si jí až druhý den.
16. Modřina, o které byla již několikrát zmínka, byla zaznamenána orgány policie fotograficky hned dne 23. 12. 2018. Tyto fotografie, jakož i **fotografie těla poškozené** s patrnými stopami po sebepoškození na horních i dolních končetinách jsou *na čl. 82 – 83 spisu*. Podotýká se přitom, že k tomu je korespondující podrobná **lékařská zpráva** z oddělení gynekologie tábořské nemocnice *na čl. 79*, jakož i zpráva chirurga z téhož dne *na čl. 80 spisu*. Konstatováno je zde v popisu události to, co je uvedeno již ve výpovědích zmíněných svědků, a sice, že (pacientka) přichází pro podezření z pokusu o znásilnění, kterýžto čin se měl odehrát v soboru ve večerních hodinách. Je zde popis události, který uvedla poškozená ošetřující lékařce. Podle *něj ji jeden chlapce XXXXX vzal za ruku, odvedl ji ke hřišti, řekl jí, že se s ním musí vyspat, když odmítala, tak jí nejprve dal facku na levou tvář a poté jí ještě udeřil pěstí pod levé oko, ona upadla na zadek, zatočila se jí hlava, držel jí za levé zápěstí, snažil se jí svléknout kalhoty, to se mu podařilo asi tak do výše boků, pak jí ruku nechtěně povolil a jí se podařilo vysmeknout a utéct, on za ní chvíli běžel, ale nedobohal ji. Slečna doběhla až k místu, kde byla její kamarádka s jedním s chlapcovým přítelem, řekla jim, co se stalo, oni se vrátili na místo, kde se vše odebralo, dotyčný tam již nebyl, zůstala tam jen její čepice, kterou si vzala a kamarád obě doprovodil domů, kde slečna bydlí, to bylo asi kolem 23. hodiny*. Pak následuje popis zjištěného zdravotního stavu poškozené. Z něj vyplývá, že poškozená není *virgo intacta*, ale nejedná se o čerstvé poranění panenské blány. Nebyly zde zjištěny akutní známky násilí, kromě **kontuze levé tváře**, která je popsána též ve zprávě chirurga. Po rentgenovém vyšetření je konstatováno pouze napřímení krční páteře až

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Neuwirthová.

inverze oblasti 4. a 5. krčního obratle. Žádné jiné poranění zjištěno nebylo. Nicméně i z těchto skutečností lze jasně dovodit, že výpověď poškozené koresponduje s výpověďmi dalších svědků a objektivním nálezem lékařů, jakož i zajištěnými sms zprávami. To pak vede soud k jednoznačnému závěru o tom, že **obžalovaný se dopustil jednání, které je mu kladeno za vinu a toto naplňuje znaky žalovaného zvláště závažného zločinu.**

17. Na tomto závěru pak nemění nic ani výpověď matky obžalovaného **svědkyně XXXXX**, která je ve spise *na čl. 68 – 70*, v řízení před soudem pak *na čl. 240 verte – 241 verte*. Ta popsalá kritický den a události týkající se úmrtí dědečka obžalovaného s tím, že ona má další čtyři děti, obžalovaný je nejstarší. Ten den telefonicky požádala obžalovaného, aby nejmenší dvojčata uspal s tím, že ona se svým manželem jela k tchýni, manželce zemřelého dědečka. Vrátili se až večer, obžalovaný řekl, že musí jít někam za kamarády, takže tak učinil. Pak si telefonovali. Potvrdila, že obžalovaný toho večera ztratil telefon, přišel domů až někdy kolem půl druhé v noci, kdy za nimi přišel do ložnice, byl pod vlivem alkoholu. Svědkyně popisovala život obžalovaného ve vztahu k dívkám, ve vztahu ke kamarádům. Mluvila výslovně o XXXXX, kterému pomohla celá rodina, nechávali ho přespat u nich doma, ale pak tam byly rozepře a XXXXX jí velmi zklamal, protože jí odcizil věc, kterou měla po mamince. Hovořila o tom, že obžalovaný si občas přivydělával brigádami. V současné době je otcem nezletilé XXXXX, problémy, které měl se zákonem v minulém roce, kdy byl opakovaně přestupkován projednáván, byly z toho důvodu, že čelil posměškům spolužáků, které pramenily z toho, že jeho přítelkyně je napůl Romka, a že s ní ve svých 18,5 letech čeká dítě. Narodila se mu dcera a přednedávnem se odstěhovali ze společného bytu se svědkyní a její rodinou do svého bytu. Obžalovaný se stará o rodinu, v současné době ještě studuje, ale měl by ukončit studia. Učí se v odborném učilišti, obor bez maturity. Hovořila o tom, že je její syn citlivý, že měl několik přítelkyní, s XXXXX, svojí současnou přítelkyní, chodil dva roky, předtím 14 dní chodil s XXXXX a ještě předtím s XXXXX, přičemž všechny rozchody nesl vždy těžko. Nechce se jí věřit tomu, že by se obžalovaný dopustil takového jednání.
18. Zmínka o dvou přítelkyních obžalovaného, bývalé XXXXX a současné XXXXX, vede na tomto místě soud k tomu, že zmíní obsah výpovědi těchto svědkyň. Tyto byly přečteny se souhlasem stran. **XXXXX** *na čl. 49 – 51* popsalá soužití s obžalovaným, hovořila o 22. 12. 2018 jako o dnu, kdy obžalovanému zemřel děda a on chtěl jít s někým ven, přičemž mu bylo jedno s kým půjde. Ona v ten večer spala u svého bratra. Několikrát jí obžalovaný telefonoval, nabízel jí, ať zajde na XXXXX za kasino (za Kaufland), ale tam ona odmítla přijít. Pak jí telefonoval, že nějak bloudí v XXXXX a neví, kam jde. Ten den byli trochu pohádaní, obžalovaný na ní žárlil, myslel si, že má něco se svými synovci. Ona mu nepsala tak často, jak si asi obžalovaný představoval. Když byl na Pražském sídlišti, resp. v XXXXX, tak jí volal každých 5 minut, ale pak už ne, protože ztratil telefon. Při hovoru byl velmi smutný ze smrti dědečka, byl též opilý. Přiznal se svědkyni, že s XXXXX se líbal. Jak se to stalo, tak jí volal, říkal jí to, plakal přitom, ona ho uklidňovala, říkala mu, že to chápe, ať jde domů, protože už od ostatních odcházela a někde bloudil a hledal cestu na autobus. Odhadla ten čas na půl desátou večer.
19. **Svědkyně XXXXX**, jak už bylo zmíněno, byla bývalou přítelkyní obžalovaného. Ta vypovídala *na čl. 52 – 53 verte*, kdy uvedla, že dva dny před Štědrým dnem kolem desáté večerní nebo před desátou zazvonil u nich doma obžalovaný, který jí nejprve telefonoval přes facebook, což ignorovala, pak přišel osobně. Někdo ho pustil do domu. Chvilí si s ním povídala na chodbě. Říkal jí, že mu hodně chybí, že by chtěl vrátit časy, kdy byli spolu, že mu umřel děda, a proto se opil. Ona mu řekla, že má přítele. On jí sdělil, že se svou přítelkyní čeká dítě, což do té doby svědkyně nevěděla. Nechtěl nejprve odejít, ale nakonec odešel. Byl opilý, motal se. Ona se ještě dívala z okna na zastávku před domem, aby zkontrolovala, zda obžalovaný skutečně nastoupil do autobusu. Byl možná trochu žárlivý, když s ním chodila, ale byla šťastná, bylo to v pohodě. Ten večer se jí nesvědilo s tím, co se mělo stát.

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Neuwirthová.

20. K osobě obžalovaného soud zjišťoval aktuální zprávy, též v **Centru odborné přípravy, Vyšší odborné škole a střední škole v XXXXX**, kterážto zaslala soudu zprávu založenou na *č.l. 188 spisu*. Z ní vyplývá, že obžalovaný se učí obráběčem kovů, ačkoliv původně nastoupil ke studiu do oboru mechanik – seřizovač, ovšem studia nezvládal. Po celou dobu studia vykazuje neomluvené hodiny a na porušování řádu školy různé povahy bylo opakovaně reagováno důtkou třídního učitele, resp. důtkou ředitele, přičemž jako mechanik – seřizovač v prvním ročníku neprospěl. Jako obráběč kovů v prvním ročníku prospěl s průměrem 3,07, ve druhém ročníku pak s průměrem 3,5. Rejstřík trestu u obžalovaného neobsahuje žádný záznam. Přestupková projednání jsou z června 2017 a pak z června a července 2019, ve všech případech bylo reagováno na přestupky proti občanskému soužití uložením pokuty.
21. Co se poškozené týká, tak ta uplatila **nárok na náhradu nemajetkové újmy** a doložila odborným vyjádřením znalce **MUDr. JUDr. Dušana Klose, Ph.D., LL.M.** bolestné podle metodiky odškodnění nemajetkové újmy. Vycházeno bylo při jeho vypracování z již zmíněných lékařských zpráv a vyvozeno bylo, že povrchní poranění jiných částí hlavy jsou ohodnocena 5 body, přičemž hodnota bodu je odvozena od 1 % hrubé měsíční nominální mzdy na přepočtené počty zaměstnanců v národním hospodářství za kalendářní rok předcházející roku, v němž vznikla bolest. Z toho plyne, že když v roce 2017 činila průměrná mzda 29 504 Kč, hodnota 1 bodu je v roce 2018 ve výši 295,04 Kč a výsledná částka hodnocení náhrady bolestného tak činí po zaokrouhlení **1 475 Kč**.
22. Z takto provedených důkazů, které jsou dokreslovány, **zprávou psychologa z rodinného centra Radost XXXXX na č.l. 77**, který popisuje to, že se obžalovaný na začátku roku 2019 na Centrum Radost obrátil s žádostí o pomoc v těžké životní situaci, neboť se dozvěděl, že jeho přítelkyně je těhotná, současně je vyšetřován pro vážný trestný čin a snažil se získat objektivní náhled na situaci a podporu vnitřní stability v průběhu vyšetřování i přípravy na rodičovství, současně pak k otázce párového poradenství mladých rodičů. Z tohoto nevyplývá nic patologického, naopak je činěn závěr, že se jednalo o edukativní a poradenské služby s prvky terapie, lze vnímat obžalovaného ve vztahu k vlastnímu životu, partnerce a rodinné situaci jako zodpovědného, zacíleného, na prosociální jednání s velkou snahou o harmonické a stabilní životní podmínky, a že je možné očekávat, že jsou aktuálně schopni dosáhnout harmonického soužití. Součástí provedených důkazů je i **ohledáním místa činu s fotodokumentací (č.l. 90-95)**.
23. Další listiny se vztahují k osobě poškozené. Jedná se zprávu Městského úřadu v Táboře, odboru sociálních věcí, a rozsudky Okresního soudu v Táboře ve věci péče o nezletilou XXXXX, sp. zn. XXXXX, z nichž vyplývá, že poškozená byla původně XXXXX svěřena do výchovy a následně se XXXXX stala její pěstounkou.
24. Toto všechno pak vede soud k závěru, že má k dispozici dostatečný důkazní rámec pro závěr nejenom o vině obžalovaného, ale též o trestu, který za jeho protiprávní jednání musí být uložen, neboť bylo dostatečným způsobem objasněno, o jakou osobu se jedná a jaké jsou perspektivy jejího dalšího vývoje. K nim lze konstatovat, že se jistě jedná o exces z jinak v podstatě řádně vedeného života, že u obžalovaného nejsou předpoklady pro to, že by mohlo dojít k recidivě protiprávního jednání, že se v daném případě jedná o reakci na obtížnou životní situaci, s níž se obžalovaný kritického dne potýkal.
25. Uvedené okolnosti ve spojení s osobnostním založením obžalovaného, který v situacích spojených s větší mírou emočního zatížení, případně v intoxikaci, může svou relativní stabilitu ztrácet, může reagovat impulsivně a projevovat zvýšenou dráždivost, nevykazuje zjevné dissociální projevy, dřívější terminologií vysvětleno, není psychopat. Ve srovnání s obecnou populací nevykazuje charakteristiky, které by všeobecně zvyšovaly pravděpodobnost vybavení agresivních vzorců chování, agrese se u něho nicméně může manifestovat ve formě nezvládnutých impulsů. To vše, ve spojení s nemírným požitím alkoholických nápojů, které

stálo za odbrzděním zábran, vedlo k jednání, které je obžalovanému kladeno za vinu. Tohoto jednání se nesporně dopustil a naplnil tak znaky skutkové podstaty zvláště závažného zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea první, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, neboť z výpovědi svědků vyplývá jednoznačný závěr o tom, že věděl o tom, že poškozená je osobu mladší 15 let a přesto se vůči ní dopustil sexuálně ofenzivního jednání spojeného s užitím násilí. Dopad tohoto násilí byl dostatečně prokázán. **Poškozená je osobou specificky věrohodnou**, jakkoli jinak čelí psychickým problémům, které však mají jiný původ, než ten, že by vycházely z prožitého traumatu.

Trest

26. **Rozhodnutí o trestu** pak bylo samozřejmě determinováno trestní sazbou, která je spojena s tímto zvláště závažným zločinem, protože s ním se podle § 185 odst. 3 trestního zákoníku pojí trest odnětí svobody na 5 až 12 let. Soud pak musí při určení druhu a výměry trestu zohledňovat několik požadavků trestního zákoníku, které jsou rozvedeny zejména v ust. § 38 a násl. tr. zákoníku.
27. Předně musel zohlednit fakt, že trestní sankce je nutno ukládat **s přihlédnutím k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu a poměrům pachatele**, dále pak to, že *tam, kde postačí uložení trestní sankce pachatele méně postihující, nesmí být uložena trestní sankce pro pachatele citelnější*, přičemž musí být také přihlédnuto při ukládání trestních sankcí *ke právem chráněným zájmům osob poškozených trestným činem*. Toto znění ust. § 38 odst. 1 až 3 tr. zákoníku je rozváděno podrobněji v ust. § 39 tr. zákoníku. Podle jeho odstavce prvního při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédne *ke povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, ke osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a ke jeho dosavadnímu způsobu života a ke možnosti jeho nápravy; dále přibližně ke chování pachatele po činu, zejména ke jeho snaze nahradit škodu nebo odstranit jiné škodlivé následky činu, a pokud byl označen jako spolupracující obviněný, též ke tomu, jak významným způsobem přispěl k objasnění zločinu spáchaného členy organizované skupiny, ve spojení s organizovanou skupinou nebo ve prospěch organizované zločinecké skupiny. Přibližně také ke účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele*.
28. Podle § 39 odst. 2 tr. zákoníku jsou **povaha a závažnost trestného činu** určovány zejména *významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pobutkou, záměrem nebo cílem*.
29. Podle třetího odstavce § 39 pak při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédne *k polehujícím a přitěžujícím okolnostem (§ 41 a 42 tr. zákoníku), k době, která uplynula od spáchaní trestného činu, k případné změně situace a k délce trestního řízení, trvalo-li nepřiměřeně dlouhou dobu. Při posouzení přiměřenosti délky trestního řízení soud přibližně ke složitosti věci, k postupu orgánů činných v trestním řízení, k významu trestního řízení pro pachatele a ke jeho jednání, kterým přispěl ke průtahům v trestním řízení*.
30. Podle § 39 odst. 6 tr. zákoníku při stanovení druhu trestu a jeho výměry přihlédne soud, je to uvedeno pod písm. c), u přípravy k zvláště závažnému zločinu a **u pokusu trestného činu** též *ke tomu, do jaké míry se jednání pachatele, k dokonání trestného činu přiblížilo, jakož i ke okolnostem a k důvodům, pro které k jeho dokonání nedošlo*.
31. Podle § 39 odst. 7 tr. zákoníku pak platí, že *získal-li nebo snažil-li se získat pachatel trestným činem majetkový prospěch, přibližně ke tomu soud při stanovení druhu trestu a jeho výměry; jestliže to nevylučují jeho majetkové nebo osobní poměry, uloží mu s přihlédnutím k výši takového majetkového prospěchu některý z trestů, který ho postihne na majetku (§ 66 až 72 tr. zákoníku), a to jako trest samostatný nebo vedle jiného trestu*.
32. V konkrétním případě je evidentní, že obžalovaný směřoval své jednání k tomu, aby donutil poškozenou k pohlavnímu styku. Že k tomu nedošlo je nutno přičítat dílem jeho ovlivnění alkoholem, dílem odporu a duchapřítomnosti poškozené, která využila chvilkové nepozornosti

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Neuwirthová.

obžalovaného a z jeho dosahu utekla, čili z jeho pohledu nedošlo k ukončení jednání směřujícího k donucení osoby mladší 15 let k pohlavnímu styku za použití násilí nebo pohrůžky násilí nebo pohrůžky jiné těžké újmy dobrovolně, nýbrž se tak stalo v důsledku jednání oběti. Dlužno podotknout, že toto jednání bylo již relativně pokročilé, neboť poškozená v té době ležela na zemi a po dvou úderech do obličeje měla pohmožděnou tvář. Proto je použita kvalifikace podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, tedy pokusu trestného činu, protože k jeho dokonání nedošlo, ale současně, tato skutečnost musí najít odraz v konkrétní výměře ukládaného trestu.

33. S přihlédnutím i k dalším okolnostem případu, k situaci v daném místě a čase, jakož i k osobě obžalovaného a jeho rozpoložení kritického večera, to dovoluje použít **ust. § 58 odst. 5 trestního zákoníku**, neboť je **evidentní, že ukládání trestu v sazbě určené trestním zákoníkem by bylo krajně nepřiměřené**. Jako nejvhodnější se pak jeví sice trest odnětí svobody, ale takový, který by nebyl bezprostředně spojen s jeho výkonem, tedy trest odnětí svobody podmíněně odložený, uložený hluboko pod dolní hranici zákonné trestní sazby, ovšem současně v takové výměře a s tak dlouhou zkušební dobou podmíněného odsouzení, aby působil na obžalovaného výchovně a preventivně zabránil tomu, že by v případě nějakých budoucích životních nezdarů sahal k požití alkoholu a k odstranění frustrace vyhledáváním příjemných zážitků, byť by se tak dělo i za použití násilí. Protože se u obžalovaného projevuje jistý sklon k impulzivnímu řešení akutních problémů, který se projevil jak přestupkovými projednáními v minulosti, tak také právě projednávanou trestnou činností, soud shledává za velice přínosný **dohled probačního úředníka**, který nad obžalovaným byl vysloven, přičemž tento by měl primárně působit jako jakýsi konzultant, osoba, na kterou se může obžalovaný obrátit v případě, že by u něj nastávaly nějaké problematické situace. Soud současně konstatuje, že rodinné zázemí obžalovaného je vysoce kvalitní, a že to, jakým způsobem se dosud postavil ke svému rodičovství a partnerskému životu s přítelkyní, dává naději, že se skutečně bude jednat o jediné přestoupení zákona za obžalovaným v jeho životě. Je zapotřebí, aby byly eliminovány všechny rizikové faktory, pokud to jenom bude možné. Trest, který by obžalovaného postihoval na majetku, soud neukládal. Za této situace jej považuje za zcela nevhodný.
34. Co však považuje soud za vhodné je uložení povinnosti obžalovanému, aby podle svých sil ve zkušební době podmíněného odsouzení odčinil nemajetkovou újmu vyčíslenou v penězích na částku **16 475 Kč**. Tuto povinnost soud považuje za velmi výchovnou. Obžalovaný je mladý, práce schopný jedinec. Jistě je v jeho silách tuto částku vydělat a poškozené poukázat. A že dojde k jistému omezení jeho rodiny je jasné, o to však výchovnější. Obžalovaného soud upozorňuje i na to, že splnění této povinnosti bude zkoumáno po skončení zkušební doby podmíněného odsouzení a samo o sobě může vést k prodloužení zkušební doby, případně až k rozhodnutí o výkonu nyní podmíněně odkládaného trestu odnětí svobod, zvláště v případě, že by obžalovaný řádný život nevedl a dopouštěl se byť i „jen“ závažnějších přestupkových jednání. Doporučuje se pak, aby s úhradou neotálel, neboť přisouzený úrok z prodlení je ve výši souladné s právní úpravou, ale tak vysoké, že by dluh takto vzniklý mohl být poměrně záhy podstatně navýšen.
35. Stejně tak bude už v průběhu zkušební doby soudem pozorně sledováno, zda plní svou povinnost docházet k probačnímu úředníkovi. Bude s ním vypracován probační plán, ten musí plnit, jinak bude soud zpraven o tom, že neplní podmínky dohledu a může to v důsledku mít za následek i přeměnu nyní ukládaného trestu na trest nepodmíněný. Probační úředník přitom bude sledovat vedení řádného života obžalovaným a v případě, že se vyskytnou nějaké problémy, může s jejich řešením pomoci.

Adhezní řízení

36. Jedná-li se o výši nemajetkové újmy a její odčinění, vycházel soud z ust. § 2910 občanského zákoníku, dále jen „OZ“. Podle něj obecně platí, že *škůdce, který vlastním zaviněním porušil povinnost stanovenou zákonem (tedy například spáchá trestný čin) a zasáhl tak do absolutního práva poškozeného, má*

povinnost nabradit to, co tím způsobil. Způsob a rozsah náhrady pak stanoví § 2951 a násl. OZ. V zásadě se škoda (tedy újma na majetku) nahrazuje uvedením do předešlého stavu, není-li to možné, anebo žádá-li to poškozený, hradí se škoda v penězích. **Nemajetková újma** se odčíní přiměřeným zadostiučiněním, které *musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jeho jiný způsob skutečné a dostatečně účinné odčinění způsobené újmy*, jak uvádí ust. § 2951 odst. 2 OZ.

37. Podle § 2956 OZ pak újmu vzniklou člověku *na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části OZ, nabradí škůdce škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil; jako nemajetkovou újmu odčíní i způsobené duševní útrapy.*
38. Vedle toho se může uplatnit i obecnější pravidlo obsažené v ustanovení § 2971 OZ, podle kterého mohou výši náhrady nemajetkové újmy odůvodnit zvláštní okolnosti, za nichž škůdce způsobil újmu protiprávním činem, zejména *porušil-li z hrubé nedbalosti důležitou právní povinnost, anebo způsobil-li újmu úmyslně z touhy ničit, ublížit nebo z jiné pohnutky zvlášť zavrženíhodné* (pozn. takovou potřeba uspokojení pohlavního pudu na čtrnáctileté dívce i za použití násilí jistě je) *pak nabradí nemajetkovou újmu každému, kdo způsobenou újmu důvodně pocítuje jako osobní neštěstí, které nelze jinak odčinit.* Tím jiným odčiněním se myslí například omluva škůdce, jeho potrestání apod.
39. Vždy je však možno rozhodnout o náhradě nemajetkové újmy (dle trestního řádu), respektive o jejím odčinění (dle OZ), tehdy, když je prokázáno, že tato nemajetková újma vznikla **v příčinné souvislosti s jednáním škůdce**. Příčinná souvislost zde prokázána byla. Jinými slovy, poškozené by se nestalo zranění a nebyla by konfrontována s fyzickou silou a nucením k pohlavnímu styku přes svůj nesouhlas, z čehož jistě plynul strach projevený křikem, pláčem a následně rozhořčením, které jí vedlo k nahlášení události policii i s vědomím, že bude muset podstoupit nepříjemné procedury, kdyby se obžalovaný nedopustil nepřijatelného protiprávního jednání proti její osobě.
40. Otázka **náhrady nemajetkové újmy** pak byla řešena tak, že ve vztahu k bolestnému bylo plně vycházeno z odborného vyjádření znalce. Ve vztahu k nemajetkové újmě způsobené právě popsáním zážitkem dospěl soud k závěru, že zejména závěry znalce PhDr. Mgr. Pytle o tom, že prožitá událost neměla negativní dopad na psychické zdraví poškozené, jakož i to, že útok vůči ní spáchaný obžalovaným se nedostal do další fáze realizace, ale tento byl díky její duchapřítomnosti ukončen nikoli hned, ale stále ještě v relativně zvládnutelné fázi, byť po použití násilí vůči její osobě, vede k závěru, že uplatněný nárok na náhradu nemajetkové újmy ve výši 30 000 Kč je nepřiměřeně velký. Soud při stanovení jeho výše vycházel z judikaturní činnosti obecných soudů, včetně Nejvyššího soudu. Při vědomí toho, že se jako nemajetková újma částkou okolo 500 000 Kč ohodnocují případy, kdy se jedná o poškozenou trestným činem znásilnění, který vedl k doživotní posttraumatické stresové poruše a k trvalým následkům v podobě částečné ztráty zraku v důsledku utrpěných zranění při skupinovém znásilnění, a touto částkou jsou ohodnocovány také duševní útrapy pozůstalých po obětech trestných činů nejenom nedbalostní povahy, ale i úmyslné násilné trestné činnosti v podobě vražd, pak by rozhodnutí o povinnosti obžalovaného zaplatit poškozené částku 30 000 Kč bylo nepřiměřené.
41. Proto bylo ohledně výše uvedené částky poškozené vyhověno a obžalovanému byla uložena povinnost tuto částku zaplatit, přičemž tento se upozorňuje, že výrok o náhradě škody učiněný podle § 228 odst. 1 tr. řádu je exekučním titulem, jinými slovy, může být poškozenou v případě neuhrazení přisouzené částky **ihned po právní moci tohoto rozsudku** exekučně vymáhán (viz § 139 odst. 1 tr. řádu).
42. Nutno podotknout, že součástí satisfakce za prožité trauma je zcela jistě i odsouzení obžalovaného za trestnou činnost, které se vůči poškozené dopustil, přičemž lze na její adresu konstatovat, že je velmi správné její počínání, kdy se rozhodla celou událost nahlásit policii a to i za cenu, že musela podstoupit pro ni zcela jistě krajně nepříjemná vyšetření a výslechy policie. V tomto směru je zapotřebí jí za takovýto přístup k věci z pohledu společnosti poděkovat.

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Neuwirthová.

Současně jí soud přeje, aby na prožitou událost i následné martýrium vyšetření a policejních výslechů co nejrychleji zapomněla a žila svůj život klidně a spokojeně, ve fungujících mezilidských vztazích. Všechn ten kolotoč výslechů a vyšetření je, bohužel, nezbytný, aby bylo vyloučeno zlovolné, nespravedlivé osočení druhého ze spáchání tak závažné trestné činnosti, k jaké došlo v tomto případě. Ale v každém případě je dobře, že se rozhodla událost nahlásit. Zločin nesmí zůstat bez trestu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to k Vrchnímu soudu v Praze cestou soudu podepsaného. Odvolání má odkladný účinek.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může ho napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda ho podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Právo podat odvolání nepřísluší tomu, kdo se ho výslovně vzdal. Odvolání je nutno podat ve čtyřech vyhotoveních.

Tábor 5. května 2020

Mgr. Petr Černý v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Neuwirthová.